

ЈУЛИЈА КАПОРЊАИ

ВРЕМЕ

О САОСЕЋАЊУ

„Јер умирање појединог бића је његово
приватно питање”

(Чеслав Милош, *Природњакове усйомене*)

Бол је ствар сваког појединог бића –
Нема у томе ничег новог јер
Био би неподношљив „плач и шкргут зуба”
Ако бисмо повадили восак из ушију
Одложили договорену забаву
Саосећали са сваким
Бескорисно и неизбежно

У исти час држали
Хладну руку и
Махали за збогом
Кварили посао служби хитне помоћи
Анђелима увек расположивим

ЗИМА

Јутрос у полусну
Мирише снег детињства
Просут као семе
У првој ноћној полуцији

Увече у позоришту
Фауст на сцени, а последњи
Новчић дајем за топлину
Печеног кестена

Летос још чезнух за миловањем
Сланих таласа и
Мушких руку а сад

Гризем се над књигом
Прелећем странице
Враћам почетку

Бележећи у календар
Смене годишњих доба
Зарезе на кожи
Ситне угризе мраза

ВРЕМЕ

Бескрајне су плаже
Од песка
Хронологијом и поезијом
Неоптерећене

Блистају златом и сребром
Захваљујући
Привиду заласка сунца

Мигољи се и протиче
Између прстију
Док ходамо
Док се крећемо праволинијски
Или у цик-цак
Свеједно

Милује нас постојано
Попут танког млаза из
Клепсидре
Завлачи под нокте
Увлачи у цепове
Шкрипи под зубима

Отиче попут таласа на хоризонту
Који избија тле под ногама
Лабилном сурферу

ВЕРНОСТ

Данима ме дочекују
Кад коракнем
Из сигурности дома
Олако распоређени
На разапетом
Избледелом платну неба
Чини се с једином
Намером да
Емоцијом поједноставе
Шум гласова
Егзистенцијалистичких
Питања
Исписаних угљеном
То нису чувени
Облаци над Фераром
Али супстанца је иста
Структура променљива
И пловидба неизвесна
Чудесни, дан за даном
Верно чекају
Да уђу у видно поље

ОСВРТ

Превише острашћености
А премало страсти –
Може бити почетак
Претенциозно интонираног
Љубавног осврта
Или опис
Политичке борбе
Свеједно –
Јер живот пулсира румено
И снажно
Док тече, док тече